

Repertoriumnummer 2024/
Datum van uitspraak 4 januari 2024
Rolnummer 2022/AB/386
Beslissing waartegen beroep 21/903/A

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk arrest
heropening van de debatten
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580 Ger.W.)

V S, RRN , wonende te
appellant,
vertegenwoordigd door mr. BIESEMANS Bart, advocaat te 1700 Dilbeek

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING (hierna: "**RVA**"), openbare instelling, KBO nr. 0206.737.484, met zetel te 1000 BRUSSEL
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. VERDICKT Joyce, advocaat loco mr. SWENNEN Remi, advocaat te 1750 Lennik

I. De feiten

De heer V, geboren op 13 april 1987, had in 2004 (hij was toen 17 jaar) een ernstig verkeersongeval. Hij diende verschillende jaren te revalideren. De FOD Sociale Zekerheid – Directie-generaal – Personen met een handicap attesteerde vanaf 1 juni 2007 onder meer een "*vermindering van het verdienvermogen tot één derde of minder van wat een valide persoon door een of ander beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen*" (zie stuk 1 adm. dossier RVA (2de blad), stuk 6 dhr.).

Vanaf 9 juli 2008 schreef de heer V zich als werkzoekende in bij de VDAB (stuk 8 dhr. V). Er werd een "trajectbepaling" gesloten op 1 oktober 2008 en een "trajectovereenkomst" op 15 oktober 2008 (stukken 11 en 12 dhr. V).

Op 30 april 2009 diende hij een eerste aanvraag in om een uitkering in het kader van de werkloosheidsreglementering te bekomen. Aangezien hij onvoldoende arbeidsdagen bewees, werden er concreet inschakelingsuitkeringen aangevraagd, dewelke de heer V vervolgens ook effectief ontving. (zie vermelding in stuk 3 adm. dossier RVA (8ste blad).

Op 9 februari 2012 werd tussen de VDAB en de heer V een nieuwe trajectovereenkomst gesloten (in het kader van vrijwilligerswerk bij St. Alexius in Grimbergen waarvoor de heer V toelating had bekomen van de RVA, stuk 10 dhr. V).

Op 13 januari 2014 richtte de RVA de volgende brief aan de heer V (stuk 5 dhr. V):

*“Betreft: ACTIVERING VAN HET ZOEKGEDRAG NAAR WERK – INSZ: 870413/365-33
Annulatie van de procedure als gevolg van uw gezondheidstoestand*

Geachte heer,

U ontving eerder een infobrief betreffende uw actief zoekgedrag naar werk.

In deze brief werd uitgelegd wat er van u verwacht wordt inzake actief zoekgedrag naar werk en werd u ook meegedeeld dat u uitgenodigd zou worden door de directeur van het werkloosheidsbureau om aan te tonen dat u voldoende en passende inspanningen hebt geleverd om u in te schakelen op de arbeidsmarkt.

Uit de overgemaakte informatie en bij nazicht van uw dossier heb ik kunnen vaststellen dat als gevolg van uw gezondheidstoestand u niet uitgenodigd dient te worden om aan te tonen dat u voldoende en passende inspanningen hebt geleverd om u in te schakelen op de arbeidsmarkt. Bijgevolg wordt de opvolgingsprocedure stopgezet.

Indien u reeds een schriftelijke vraag naar informatie of een uitnodiging voor een gesprek zou ontvangen hebben, worden deze met dit schrijven geannuleerd.”

Op 16 juni 2017 gaven de ouders van de heer V hun akkoord om een screening inzake “niet toeleidbaar” aan te vragen. Op 16 oktober 2017 volgde na deze screening het advies dat de heer V “niet toeleidbaar” is. Op 17 september 2018 volgde de her-evaluatie dat de heer V “niet toeleidbaar” is. Op 23 augustus 2019 werd het advies “niet toeleidbaar” verlengd. (zie vermeldingen in stuk 8 dhr. V) Op 10 februari 2020 werd de heer V door de VDAB ingeschat als een persoon die in aanmerking komt als een persoon met het statuut “niet toeleidbaar”, wat ook zo overgemaakt werd aan de RVA (stuk 13 dhr. V). Op 11 februari 2020 wordt in het VDAB-dossier vermeld dat het advies “niet toeleidbaar” correct blijft en wordt in het VDAB-dossier genoteerd: “klant blijft kwetsbare werkzoekende en komt in aanmerking voor beschermingsstatuut”. Op 28 juli 2020 doet de VDAB nogmaals een verlenging van het advies “niet toeleidbaar” en wordt vermeld dat de situatie blijvend is. (zie vermeldingen in stuk 8 dhr. V) Volgens het formulier C2 dat de heer V bijbrengt, volgde een laatste wijziging inzake de erkenning van de niet-toelaatbaarheid op 23 september 2020 en blijkt hieruit dat de heer V alleszins in de ganse periode van 1 juli 2019 tot en met 30 juni 2021 door de VDAB werd erkend als niet toeleidbaar (stuk 9 dhr. V).

Intussen had de heer V in mei 2020 blijkbaar van zijn uitbetalingsinstelling ACV een bericht ontvangen dat zijn recht op inschakelingsuitkeringen ten einde zou komen op 30 juli 2020 (zie vermelding in stuk 3 adm. dossier RVA (9de blad), de brief zelf wordt door geen van beide partijen bijgebracht). Er volgde daarop correspondentie tussen de (vader van de) heer V, de VDAB, het ACV en de RVA. In een e-mail van 11 februari 2021 liet de RVA (werkloosheidsbureau Leuven) weten dat de heer V na afloop van de

inschakelingsuitkeringen recht heeft op een beschermingsuitkering (zie stuk 3 adm. dossier RVA (4de blad)). Op 10 maart 2021 preciseerde de RVA (bij monde van hetzelfde werkloosheidsbureau Leuven) verder: “[...] Een werkloze die inschakelingsuitkeringen ontvangt en een erkenning ontvangt van VDAB als niet-toeleidbaar heeft gedurende de periode van de erkenning recht op een beschermingsuitkering. De beschermingsuitkering wordt toegekend nadat het recht op de inschakelingsuitkering beëindigd is en ten vroegste vanaf 01.10.2020.” (zie stuk 3 adm. dossier RVA (3de blad)) De (vader van de) heer V beantwoordde deze e-mail nog dezelfde dag: “Mevr. D, VDAB had antwoord gekregen dat er geen beschermingsuitkering zou betaald worden omdat mijn zoon zou ingeschreven zijn als “niet-verdienvermogen” en dat daardoor de beschermingsvergoeding niet kon ondanks zijn erkenning als niet-toeleidbaar? Kan u dit nog eens nakijken en bevestigen aub?” (zie stuk 3 adm. dossier RVA (3de blad)). Daarop liet de RVA (nog steeds het werkloosheidsbureau Leuven) op 23 maart 2021 het volgende weten (zie stuk 3 adm. dossier RVA (2de blad)):

“Geachte heer V

Er werd inderdaad door RVA in 2014 een beslissing genomen ‘werkloze zonder verdienvermogen’.

Het gebrek aan verdienvermogen wordt bepaald op basis van een van de volgende beslissingen van gebrek aan verdienvermogen:

- beslissing van de adviserende arts van het ziekenfonds;*
- gerechtelijke beslissing;*
- expertiseverslag;*
- medisch onderzoek bij een erkende arts van de RVA.*

Geen van deze documenten zijn terug te vinden in het dossier van uw zoon. De beslissing werd genomen op basis van een attest van de FOD Sociale Zekerheid.

De verklaring op dit attest moet echter bevestigd worden door een medisch onderzoek bij de erkende arts van de RVA.

Dit medisch onderzoek kan plaatsvinden op initiatief van de werkloze. Wij vragen bijgevolg om met het formulier C47 een medisch onderzoek aan te vragen.

Op basis van dit medisch onderzoek kunnen wij vervolgens een correcte beslissing nemen betreffende het recht op de beschermingsuitkering.

U vindt het formulier C47 op onze website: [...]. Dit formulier moet uw zoon indienen bij RVA via de uitbetalingsinstelling.

[...]”

Het formulier C47 werd door de heer V ingevuld en op 31 maart 2021 door het ACV overgemaakt aan de RVA (stukken 1 en 2 adm. dossier RVA; stuk 3 dhr. V).

Op 27 april 2021 werd de heer V verzocht een medisch onderzoek bij Dr. G L te ondergaan en uiterlijk op 27 mei 2021 de RVA op de hoogte te stellen van de resultaten van dit medisch onderzoek (stuk 4 adm. dossier RVA).

De heer V werd door Dr. G L onderzocht op 7 mei 2021. Het verslag werd door Dr. G L aan de RVA overgemaakt op 2 juni 2021. (stuk 6 adm. dossier RVA; stuk 4 dhr. V). In het formulier C35 kruiste Dr. L bij de vragen “Vaststelling van het percentage van arbeidsongeschiktheid (art. 61 en 62 van het KB van 25.11.1991)” en “Aanvraag om erkenning van een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 33% in het kader van de controleprocedure voor de actieve beschikbaarheid (art. 36/3, §2, 58, §1 en 58/3, §4 van het KB van 25.11.1991)” telkens het antwoord “zonder verdienvermogen” aan, waarbij hij bij de “opmerkingen” telkens vermeldde “Tewerkstelling in het normale arbeidscircuit lijkt mij onmogelijk”.

Vervolgens nam de RVA op 25 juni 2021 de volgende beslissing (stuk 8 adm. dossier RVA; stuk 1 dhr. V):

“[...]

Uw aanvraag voor de beschermingsuitkeringen

Geachte mijnheer V

U heeft via mail contact opgenomen met ons over het einde van uw recht op inschakelingsuitkeringen en het recht op de beschermingsuitkeringen.

Beschermingsuitkeringen zijn uitkeringen die aan bepaalde uitkeringsgerechtigden worden toegekend nadat hun recht op inschakelingsuitkeringen is afgelopen.

Uit uw dossier blijkt dat u niet voldoet aan de voorwaarden voor beschermingsuitkeringen.

Om recht te hebben op beschermingsuitkeringen, moet u door de VDAB erkend zijn als niet toeleidbaar voordat uw recht op inschakelingsuitkeringen afloopt. Tevens mag u niet ‘zonder verdienvermogen’ zijn.

Om een beslissing te kunnen nemen over het gebrek aan verdienvermogen heeft u op 07.05.2021 een medisch onderzoek ondergaan. De erkende geneesheer heeft beslist dat u ‘zonder verdienvermogen’ bent.

Bijgevolg heeft u geen recht op de beschermingsuitkeringen vanaf 01.10.2020.”

Aangezien de heer V zich hiermee niet kon verzoenen, maakte hij met een verzoekschrift dat neergelegd werd op 6 september 2021 zijn zaak aanhangig bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel.

II. Het bestreden vonnis

De zaak werd bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel ingeschreven onder het rolnummer AR 21/903/A.

De heer V vorderde voor de arbeidsrechtbank:

- *“De vordering van eiser ontvankelijk en gegrond te verklaren;*
- *De beslissing van de RVA dd. 25-6-21 te vernietigen;*
- *Het recht op een beschermingsuitkering toe te kennen vanaf 1-10-20.”*

Met een vonnis van 25 april 2022 verklaarde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel de vordering van de heer V ontvankelijk, maar ongegrond. De RVA werd overeenkomstig art. 1017, 2de lid Ger. W. veroordeeld tot de kosten van het geding.

III. De vorderingen in hoger beroep

Met een verzoekschrift dat op 19 mei 2022 op de griffie van het arbeidshof te Brussel werd ontvangen, tekende de heer V hoger beroep aan tegen dit vonnis.

Dit hoger beroep van de heer V is tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld (zie art. 53bis Ger.W., art. 704 §2, art. 792 al. 2, art. 1051 en art. 1057 Ger.W.). Het is ontvankelijk.

De heer V vordert in graad van beroep:

“Het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren;

Dienvolgens het bestreden vonnis te vernietigen;

Opnieuw rechtsprekende, de oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en de beslissing van de RVA dd. 25-6-21 waarbij conluant vanaf 1-10-20 uitgesloten wordt van het recht op een beschermingsuitkering te vernietigen en het recht op voormelde uitkering toe te kennen.

Geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding”

De RVA van zijn kant vraagt om het hoger beroep van de heer V ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren en het vonnis integraal te bevestigen.

IV. De procedure voor het arbeidshof

Het arbeidshof heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder :

- het bestreden vonnis;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen op de griffie van dit hof op 19 mei 2022;
- de laatste (enige) conclusie die door elk van de beide partijen werd neergelegd (23 januari 2023 voor de heer V en 1 december 2022 voor de RVA);
- de stukken van de beide partijen.

De partijen hebben gepleit op de openbare zitting van 7 september 2023, waarna de debatten werden gesloten. Mevrouw N V, Advocaat-generaal, heeft vervolgens op 27 oktober 2023 een schriftelijk advies neergelegd. Hierop werd door geen van de beide partijen gereageerd binnen de voorziene repliektermijn (tot en met 28 november 2023). Daarop werd de zaak in beraad genomen voor uitspraak op 4 januari 2024.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

V. De beoordeling van het geschil door het arbeidshof

Volgens de heer V moet het vonnis van de arbeidsrechtbank hervormd worden omdat hij voordien reeds toegelaten was tot de inschakelingsuitkeringen en nu zonder enige aanleiding, laat staan wijziging in zijn toestand, hem de beschermingsuitkeringen geweigerd worden omdat wordt voorgehouden dat hij geen verdienvermogen heeft. Bovendien voldoet hij sowieso aan de voorwaarden om de beschermingsvergoedingen te bekomen overeenkomstig art. 36sexies Werkloosheidsbesluit. Ten onrechte ziet de arbeidsrechtbank een beletsel in art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit.

Volgens de RVA moet het vonnis van de arbeidsrechtbank bevestigd worden. Werklozen die erkend zijn als zonder verdienvermogen kunnen niet voldoen aan de voorwaarden uit art. 36sexies Werkloosheidsbesluit gelet op art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit. Aangezien de heer V werd erkend als zonder verdienvermogen is de beslissing van 25 juni 2021 naar recht verantwoord en werd deze terecht bevestigd door de arbeidsrechtbank.

Beoordeling door het arbeidshof:

De heer V maakt aanspraak op beschermingsuitkeringen vanaf 1 oktober 2020, nadat zijn recht op inschakelingsuitkeringen is vervallen op 30 september 2020.

Volledigheidshalve merkt het arbeidshof op dat er blijkbaar in een eerste brief van mei 2020 vanwege de uitbetalingsinstelling ACV vermeld werd dat het recht op inschakelingsuitkeringen ten einde zou komen op 30 juli 2020. Deze brief wordt niet voorgelegd en in latere correspondentie vanwege de RVA wordt uitdrukkelijk verwezen naar

beschermingsvergoedingen vanaf 1 oktober 2020 (zie stuk 3 adm. dossier RVA (3de blad)). In het formulier C2 dat de heer V bijbrengt, wordt voor de inschakelingsuitkeringen 1 oktober 2020 vermeld als geldigheidsdatum (stuk 9 dhr. V, pagina 1 bij “admissibility” (“toelaatbaarheid”). Ook mevrouw de Advocaat-generaal vermeldt in haar schriftelijk advies dat de inschakelingsuitkeringen vervielen op 1 oktober 2020 (zie p. 6 van het schriftelijk advies), zonder dat hierop enige repliek kwam vanwege de partijen. Dit is overigens in lijn met art. 63 §2, 4de lid, 3° Werkloosheidsbesluit dat inzake de inschakelingsuitkeringen die worden toegekend aan werkzoekenden die door de VDAB worden erkend als werkzoekenden met acute of chronische ernstige medische, mentale, psychische of psychiatrische problemen de datum tot wanneer inschakelingsuitkeringen kunnen worden toegekend verlengd tot/beperkt tot 30 september 2020. Aldus lijkt er geen betwisting te bestaan omtrent het feit dat het recht op inschakelingsuitkeringen van de heer V kwam te vervallen op 1 oktober 2020. Waarna hij vervolgens vanaf die datum aanspraak maakt op beschermingsuitkeringen.

“Beschermingsuitkeringen” worden in art. 27, 20° van het KB van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (hierna “Werkloosheidsbesluit”) gedefinieerd als:

“20° beschermingsuitkering: de uitkering die wordt toegekend aan de niet-toeleidbare werkzoekende bedoeld in 19° nadat zijn recht op inschakelingsuitkeringen is vervallen.

Voor de toepassing van dit besluit wordt de beschermingsuitkering gelijkgesteld met een uitkering voor volledige werkloosheid”

Art. 63bis Werkloosheidsbesluit bepaalt in verband met deze beschermingsuitkering:

“Na afloop van het recht op inschakelingsuitkeringen in toepassing van artikel 63, krijgt een jonge werknemer die voldoet aan de voorwaarden in artikel 36sexies de beschermingsuitkering :

1° gedurende de periode waarin hij door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling wordt erkend als niet-toeleidbare werkzoekende in de zin van artikel 27, 19°, en actief meewerkt aan de specifieke begeleidingsacties die zijn aangepast aan zijn statuut van niet-toeleidbare werkzoekende en die die dienst hem voorstelt;

2° gedurende een bijkomende periode van 24 maanden, berekend vanaf de datum waarop de erkenning als niet-toeleidbare werkzoekende afloopt, als uit een attest van de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling blijkt dat de jonge werknemer opnieuw beschikbaar is voor de arbeidsmarkt.

Gedurende die periode van 24 maanden wordt de jonge werknemer onderworpen aan de bepalingen van dit besluit.

Het recht op een beschermingsuitkering loopt af :

1° op het einde van de periode bedoeld in het eerste lid, 1° of 2°;

2° op de eerste dag van de maand na de maand waarin de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling aan de Rijksdienst heeft meegedeeld dat de niet-toeleidbare werkzoekende in de zin van artikel 27, 19°, niet of niet meer op een positieve manier meewerkt aan de specifieke begeleidingsacties die zijn aangepast aan zijn statuut van niet-toeleidbare werkzoekende en die die dienst hem voorstelt.” (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

Het art. 36sexies waarnaar dit art. 63bis verwijst bepaalt met ingang van 1 juli 2019 in zijn 1ste lid het volgende:

“De werkzoekende van wie het recht op inschakelingsuitkeringen in toepassing van artikel 63 is vervallen, krijgt recht op beschermingsuitkeringen als hij ten laatste op het moment waarop het recht op inschakelingsuitkeringen vervalt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° hij heeft een specifiek of aangepast begeleidingstraject gevolgd zoals vermeld in artikel 58, § 1, derde lid, 1° of 2°, met minstens een functionele balans, evenals acties, indien nodig intensieve acties, gericht op het verminderen van de impact van de factoren die de integratie op de arbeidsmarkt belemmeren of op het bevorderen van de socioprofessionele inschakeling;*
- 2 hij werd in de loop of na afloop van het traject bedoeld in 1°, geïdentificeerd en erkend als niet-toeleidbare werkzoekende in de zin van artikel 27, 19°;*
- 3° hij werkt op een positieve manier mee aan de specifieke begeleidingsacties die zijn aangepast aan zijn statuut van niet-toeleidbare werkzoekende en die de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling hem voorstelt.”*

Uit dit artikel volgt dat er aan 3 voorwaarden voldaan moet worden:

- (1) In de eerste plaats moet de betrokkene een specifiek of aangepast begeleidingstraject gevolgd hebben zoals vermeld in art. 58 §1, derde lid, 1° of 2° Werkloosheidsbesluit.

Het *“specifiek of aangepast begeleidingstraject (...) zoals vermeld in artikel 58, §1, derde lid, 1° of 2°”* is hetzij:

- *“een intensief specifiek begeleidingstraject met een duur van maximum 21 maanden, met het oog op psycho-medisch-sociale remediëring, met professionele inschakeling als doel”.* Dit is het begeleidingstraject dat vermeld wordt in het nummer 1°.
- *“een intensief begeleidingstraject aangepast aan zijn gezondheidstoestand, met een maximale duur van 12 maanden”.* Dit is het begeleidingstraject dat vermeld wordt in het nummer 2°.

- (2) In de tweede plaats moet de betrokkene tijdens dit traject of na afloop ervan erkend zijn als niet-toeleidbare werkzoekende in de zin van art. 27, 19° Werkloosheidsbesluit.

Dit art. 27, 19° Werkloosheidsbesluit waarnaar wordt verwezen, definieert de “niet-toeleidbare werkzoekende” als:

“19° niet-toeleidbare werkzoekende: de werkzoekende die de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling identificeert aan de hand van de internationaal erkende screeningstool ICF - International Classification of Functioning, Disability and Health - en erkent als iemand die te maken krijgt met een combinatie van psychologische, medische en sociale factoren die zijn gezondheid en/of zijn sociale of professionele integratie ernstig aantasten, waardoor hij niet in het normale economische circuit of in het kader van al dan niet bezoldigd aangepast of omkaderd werk kan werken. Het statuut van niet-toeleidbare werkzoekende wordt toegekend voor een periode van twee jaar en is hernieuwbaar met een nieuwe evaluatie door de screeningstool ICF.

De hierboven vermelde screeningstool ICF betreft de tool, die door de bevoegde gewestelijke diensten van arbeidsbemiddeling wordt gebruikt, en die er toe strekt de niet-toeleidbare werkzoekenden te identificeren”

- (3) In de derde plaats moet de betrokkene op een positieve manier meewerken aan specifieke begeleidingsacties. Deze moeten aangepast zijn aan zijn statuut van niet-toeleidbare werkzoekende en de VDAB moet deze aan hem voorstellen.

Deze 3 voorwaarden moeten cumulatief door de betrokkene vervuld worden uiterlijk op het ogenblik waarop zijn recht op inschakelingsuitkeringen vervalt.

Zoals mevrouw de Advocaat-generaal terecht opmerkt in haar schriftelijk advies (zie p. 5 van het schriftelijk advies) en zoals ook al werd vermeld in het vonnis van de arbeidsrechtbank (zie p. 5 van dit vonnis) wordt door de RVA als dusdanig niet betwist dat de heer V voldoet aan de 3 voorwaarden die opgelijst worden in art. 36sexies, 1ste lid Werkloosheidsbesluit.

Dat de heer V voldeed aan deze 3 voorwaarden op 1 oktober 2020 blijkt overigens ook uit de stukken van het dossier:

- (1) Op 1 oktober 2008 wordt een “trajectbepaling” ondertekend (stuk 11 dhr. V). Op 15 oktober 2008 wordt een “trajectovereenkomst” ondertekend (stuk 12 dhr. V). Uit de dossierstukken blijkt verder dat op 9 februari 2012 nogmaals een “trajectovereenkomst” ondertekend werd in het kader van het vrijwilligerswerk dat de heer V met toestemming van de RVA mag verrichten bij St. Alexius in Grimbergen (stuk 10 dhr. V).
- (2) Uit de dossierstukken blijkt eveneens dat de VDAB reeds vanaf 17 september 2018 adviseerde dat de heer V niet toeleidbaar is en dit vervolgens op verschillende

tijdstippen nadien bevestigde. Uit het stuk 9 van de heer V blijkt alleszins dat hij op 23 september 2020, zijnde vóór het verval van het recht op inschakelingsuitkeringen op 1 oktober 2020, door de VDAB als niet-toeleidbaar werd erkend voor de ganse periode van 1 juli 2019 tot en met 30 juni 2021.

- (3) Tenslotte blijkt uit het VDAB-dossier (stuk 8 dhr. V) dat hij alleszins op een positieve manier meewerkte aan de specifieke begeleidingsacties die aangepast zijn aan zijn statuut van niet-toeleidbare werkzoekende en die hem door de VDAB worden voorgesteld.

Mevrouw de Advocaat-generaal kan dus gevolgd worden in haar schriftelijk advies waar zij schrijft: *“Uitgangspunt is dus dat betrokkene voldeed aan voormelde voorwaarden om aanspraak te maken op een beschermingsvergoeding.”* (zie schriftelijk advies p. 6)

Ondanks dat de heer V op 1 oktober 2020 dus cumulatief voldeed aan de voorwaarden die in art. 36sexies, 1ste lid Werkloosheidsbesluit worden opgelijst en dit als dusdanig niet door de RVA betwist wordt, houdt de RVA, daarin gevolgd door de arbeidsrechtbank, voor dat de heer V toch geen recht heeft op de beschermingsuitkeringen vanaf 1 oktober 2020 en dit omdat de heer V volgens de RVA *“zonder verdienvermogen”* is.

De RVA steunt zich daarvoor op art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit dat het volgende bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid, is de procedure voor de controle van de actieve beschikbaarheid niet van toepassing op de volledig werkloze die, wegens letsels of functionele stoornissen voorafgaand aan zijn intrede op de arbeidsmarkt, door de erkend geneesheer van de RVA, conform de procedure voorzien in artikel 141, erkend wordt als zonder verdienvermogen in de zin van de regelgeving betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.”

Art. 58/2 Werkloosheidsbesluit bepaalt in het 1ste en het 2de lid welke werklozen onderworpen zijn aan de procedure van de controle van de actieve beschikbaarheid (de actieve beschikbaarheid is de verplichting van de volledig werkloze om actief naar werk te zoeken, zie art. 58/1, 3de lid, 1° Werkloosheidsbesluit). Werklozen die zonder verdienvermogen zijn wegens letsels of functionele stoornissen die voorafgaan aan hun intrede op de arbeidsmarkt, zijn overeenkomstig het 4de lid van art. 58/2 Werkloosheidsbesluit niet onderworpen aan de procedure van de controle van de actieve beschikbaarheid.

Het arbeidshof merkt in de eerste plaats op dat het art. 36sexies Werkloosheidsbesluit dat bepaalt aan welke voorwaarden voldaan moet worden om recht te hebben op de beschermingsuitkeringen alleszins niet uitdrukkelijk verwijst naar dit art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit. Nergens in art. 36sexies Werkloosheidsbesluit wordt uitdrukkelijk bepaald dat enkel werklozen met verdienvermogen in aanmerking komen voor

beschermingsuitkeringen nadat hun recht op inschakelingsuitkeringen is vervallen of dat werklozen zonder verdienvermogen uitgesloten zijn van het recht op beschermingsuitkeringen.

Ook impliciet kan art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit evenwel geen rol spelen voor wat betreft de toekenning van het recht op beschermingsuitkeringen. Art. 36sexies, 1ste lid, 1° Werkloosheidsbesluit verwijst enkel en alleen naar art. 58 §1, derde lid, 1° of 2° Werkloosheidsbesluit voor wat betreft het daarin vermelde specifiek of aangepast begeleidingstraject dat gevolgd moet zijn. Door deze verwijzing worden geenszins alle bepalingen in het Werkloosheidsbesluit inzake de controle van de actieve beschikbaarheid, waaronder dus het bewuste art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit, van toepassing voor wat betreft de toekenning van het recht op beschermingsuitkeringen. Indien een specifiek of aangepast begeleidingstraject gevolgd werd zoals bedoeld in art. 58 §1, derde lid, 1° of 2° dan is de 1ste voorwaarde van art. 36sexies Werkloosheidsbesluit vervuld. Dit is ook het geval in de hypothese dat de betrokkene dergelijk specifiek of aangepast begeleidingstraject helemaal niet had moeten volgen omdat hij wegens een gebrek aan verdienvermogen in feite niet onderworpen was aan de controle van de actieve beschikbaarheid.

Door op basis van art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit te vereisen dat een werkloze maar recht heeft op beschermingsuitkeringen indien hij niet zonder verdienvermogen is, voegen de RVA en de arbeidsrechtbank ten onrechte een voorwaarde toe aan art. 36sexies Werkloosheidsbesluit die er niet in is opgenomen. Het is niet omdat een werkloze zonder verdienvermogen ingevolge art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit niet onderworpen is aan de controle van de actieve beschikbaarheid, dat hij om die reden niet kan voldoen aan de voorwaarden die gesteld worden in art. 36sexies Werkloosheidsbesluit om recht te hebben op beschermingsuitkeringen.

Volledigheidshalve voegt het arbeidshof hier nog aan toe dat uit geen enkele bepaling van de werkloosheidsreglementering kan besloten worden dat personen zonder verdienvermogen wegens letsels of functionele stoornissen voorafgaand aan hun intrede op de arbeidsmarkt, automatisch uitgesloten worden van het personeel toepassingsgebied van de werkloosheidsreglementering. Dat zij wel degelijk onder het toepassingsgebied vallen, blijkt alleen al uit art. 58/2, 4de lid Werkloosheidsbesluit dat stipuleert dat dergelijke personen niet onderworpen zijn aan de procedure voor de controle van de actieve beschikbaarheid. Indien zij niet onder het toepassingsgebied van de werkloosheidsreglementering zouden vallen, was deze uitzonderingsbepaling zonder voorwerp. Bovendien bepaalt art. 60 Werkloosheidsbesluit: *“Om uitkeringen te genieten moet de werknemer arbeidsgeschikt zijn in de zin van de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.”* Deze “wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering” waarnaar wordt verwezen, zijnde actueel de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, geeft evenwel geen definitie van het begrip “arbeidsgeschikt”, maar stipuleert enkel de voorwaarden die moeten voldaan worden om als “arbeidsongeschikt” te worden erkend in

de zin van de wet van 14 juli 1994 (zie art. 100 van deze wet). Zodoende is het arbeidshof van oordeel dat men “arbeidsgeschikt in de zin van de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering” is, wanneer men niet voldoet aan de criteria om als arbeidsongeschikt in de zin van de wet van 14 juli 1994 te worden beschouwd. Personen van wie de letsels of functionele stoornissen reeds bestonden voorafgaand aan de intrede op de arbeidsmarkt, leiden aan een zgn. “voorafbestaande toestand” en zijn niet arbeidsongeschikt in de zin van art. 100 van de wet van 14 juli 1994. Er is immers geen causaal verband tussen het intreden of verergeren van de letsels of functionele stoornissen enerzijds en de stopzetting van alle werkzaamheden anderzijds. Dit betekent dat zij -zelfs al impacteren de letsels of functionele stoornissen die reeds bestonden voorafgaand aan hun intrede op de arbeidsmarkt zeer ernstig hun verdienvermogen- zij als arbeidsgeschikt in de zin van de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering moeten beschouwd worden en zij dus voldoen aan de voorwaarde die gesteld wordt in art. 60 Werkloosheidsbesluit.

Uit al het voorgaande volgt dat de beslissing van de RVA van 25 juni 2021 waarmee aan de heer V het recht op beschermingsuitkeringen wordt ontzegd vanaf 1 oktober 2020 niet naar recht verantwoord is en moet worden vernietigd, zoals ook werd geadviseerd door mevrouw de Advocaat-generaal in haar schriftelijk advies.

De heer V voldeed op 1 oktober 2020 wel degelijk aan de voorwaarden die in art. 36sexies, 1ste lid Werkloosheidsbesluit gesteld worden om recht te hebben op beschermingsuitkeringen vanaf die datum.

Blijft nog de vraag naar de verdere afbakening van de periode waarin de heer V recht heeft op beschermingsuitkeringen. Daarbij dient opnieuw verwezen te worden naar art. 63bis Werkloosheidsbesluit:

“Na afloop van het recht op inschakelingsuitkeringen in toepassing van artikel 63, krijgt een jonge werknemer die voldoet aan de voorwaarden in artikel 36sexies de beschermingsuitkering :

1° gedurende de periode waarin hij door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling wordt erkend als niet-toeleidbare werkzoekende in de zin van artikel 27, 19°, en actief meewerkt aan de specifieke begeleidingsacties die zijn aangepast aan zijn statuut van niet-toeleidbare werkzoekende en die die dienst hem voorstelt;

2° gedurende een bijkomende periode van 24 maanden, berekend vanaf de datum waarop de erkenning als niet-toeleidbare werkzoekende afloopt, als uit een attest van de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling blijkt dat de jonge werknemer opnieuw beschikbaar is voor de arbeidsmarkt.

Gedurende die periode van 24 maanden wordt de jonge werknemer onderworpen aan de bepalingen van dit besluit.

Het recht op een beschermingsuitkering loopt af :

*1° op het einde van de periode bedoeld in het eerste lid, 1° of 2°;
2° op de eerste dag van de maand na de maand waarin de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling aan de Rijksdienst heeft meegedeeld dat de niet-toeleidbare werkzoekende in de zin van artikel 27, 19°, niet of niet meer op een positieve manier meewerkt aan de specifieke begeleidingsacties die zijn aangepast aan zijn statuut van niet-toeleidbare werkzoekende en die die dienst hem voorstelt.”*

Zoals in de uiteenzetting van de feiten reeds werd aangehaald, blijkt uit het formulier C2 dat de heer V bijbrengt alleszins dat hij in de ganse periode van 1 juli 2019 tot en met 30 juni 2021 door de VDAB werd erkend als niet toeleidbaar (stuk 9 dhr. V). Uit het VDAB-dossier blijkt ook dat hij meewerkte aan de acties die werden voorgesteld.

Aldus kan besloten worden dat de heer V minstens voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2021 recht heeft op beschermingsuitkeringen.

Teneinde de periode waarin de heer V aanspraak maakt op beschermingsuitkeringen verder te bepalen, adviseert mevrouw de Advocaat-generaal dat aanvullende informatie van de VDAB wordt bijgebracht en dat partijen de kans wordt gegeven om hierover verder standpunt in te nemen. Tevens verwijst mevrouw de Advocaat-generaal in haar schriftelijk advies naar art. 36sexies, 2de lid Werkloosheidsbesluit in verband met het opnieuw recht hebben op beschermingsuitkeringen na een onderbreking van de vergoeding. Mevrouw de Advocaat-generaal verwijst daarbij ook naar bepaalde informatie die verschaft werd:

“Volgens de informatie verschaft door de toenmalig syndicaal vertegenwoordiger bij mail van 06.07.2023 zou betrokkene sinds juni 2023 onbezoldigd tewerkgesteld zijn in maatwerkbedrijf BWB in Londerzeel via de VDAB.

Bij mail van 05.09.2023 stelt de raadsman van de heer V mijn ambt er van in kennis dat het onbezoldigd traject via VDAB bij het maatwerkbedrijf op 17.07.2023 stopgezet werd. Volgens VDAB zou betrokkene betaald werk hebben gevonden.” (zie schriftelijk advies p. 13)

Het arbeidshof heropent dan ook de debatten zodat de partijen de nodige stukken kunnen bijbrengen en standpunt kunnen innemen omtrent het eventuele verdere recht van de heer V op beschermingsuitkeringen na 30 juni 2021.

VI. De beslissing van het arbeidshof

Het hoger beroep van de heer V is ontvankelijk en reeds gegrond in de hierna bepaalde mate:

Het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 25 april 2022 wordt hervormd, uitgezonderd voor wat betreft de vereffening van de kosten, en opnieuw rechtdoend:

- vernietigt het arbeidshof de beslissing van de RVA van 25 juni 2021;
- zegt het arbeidshof voor recht dat de heer V voor de periode van 1 oktober 2020 tot minstens 30 juni 2021 recht heeft op beschermingsuitkeringen.

Alvorens verder te oordelen over het eventuele recht van de heer V op beschermingsuitkeringen voor enige periode na 30 juni 2021, heropent het arbeidshof de debatten zodat de partijen de nodige stukken in dat verband kunnen bijbrengen zoals hoger aangegeven en dienaangaande standpunt kunnen innemen.

De volgende conclusietermijnen worden daartoe vastgesteld en de partijen moeten hun conclusies neerleggen en overmaken uiterlijk op de hieronder vermelde data:

- Besluiten namens de heer V: 8 maart 2024.
- Besluiten namens de RVA: 15 april 2024.
- Synthesebesluiten namens de heer V: 15 mei 2024.
- Synthesebesluiten namens de RVA: 14 juni 2024.

De zaak wordt vervolgens voor verdere behandeling vastgesteld op de zitting van de 7de kamer van het arbeidshof te Brussel op **10 oktober 2024 om 14u30 voor een pleitduur van 30 minuten (zaal 0.6 - Poelaertplein 3 te 1000 Brussel)**.

De stukken moeten ten laatste 15 dagen voor de rechtsdag bij de griffie neergelegd worden.

Het arbeidshof houdt de beslissing over de kosten aan.

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door:

Annelies GIELEN, raadsheer

Luc PROESMANS, raadsheer in sociale zaken, werkgever

Ilse TIMPERMAN, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider

Bijgestaan door Isabelle MEHAUDEN, griffier

Isabelle MEHAUDEN

Ilse TIMPERMAN

Luc PROESMANS

Annelies GIELEN

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 4 januari 2024 van de 7de kamer waar aanwezig waren:

Annelies GIELEN, raadsheer

Isabelle MEHAUDEN, griffier

Isabelle MEHAUDEN

Annelies GIELEN